

Sygn. akt: III APa 26/12

III APz 30/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 października 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Ewa Chądzyńska

Sędziowie: SSA Jolanta Wolska

SSA Lucyna Guderska (spr.)

Protokolant: stażysta Przemysław Trębacz

po rozpoznaniu w dniu 25 września 2012 r. w Łodzi

sprawy **Z. K.**

przeciwko **(...) Spółdzielni Mieszkaniowej w B.**

pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności,

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 25 czerwca 2012 r., sygn. akt: V P 2/12 i zażalenia (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w B. na postanowienie zawarte w punkcie 2 wyroku Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 25 czerwca 2012 r.

1. zmienia zaskarżony wyrok i pozbawia wykonalności w stosunku do Z. K. tytuł wykonawczy w postaci wyroku Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Trybunalskim z 27 lutego 2007 r. w sprawie V Pm 1/06, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności przeciwko Z. K. postanowieniem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 7 czerwca 2010 r.;

2. umarza postępowanie zażaleniowe.

Sygn. akt III APa 26/12

III APz 30/12

UZASADNIENIE

W pozwie z 5 stycznia 2012 r. Z. K. wniósł o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci wyroku Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Trybunalskim z 27 lutego 2007 r. w sprawie V Pm 1/06, którym to wyrokiem zasądzono od byłej żony powoda – G. K. na rzecz (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w B. kwotę 507.503,16 złotych z ustawowymi odsetkami tytułem odszkodowania oraz koszty procesu, a który to wyrok został następnie zaopatrzony w klauzulę wykonalności przeciwko powodowi, jako małżonkowi dłużniczki, postanowieniem

tegoż Sądu z 7 czerwca 2010 r. Ponadto wniósł o zasądzenie od strony pozwanej kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu powód wskazał, że od 1 stycznia 2005 r. nie pozostaje we wspólności ustawowej z dłużniczką, co wyklucza możliwość prowadzenia przeciwko niemu egzekucji z majątku objętego wspólnością ustawową.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie na jej rzecz od powoda kosztów postępowania sądowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Zaskarżonym wyrokiem z 25 czerwca 2012 r. Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Trybunalskim oddalił powództwo i nie obciążył powoda kosztami postępowania w sprawie.

Sąd Okręgowy ustalił, że wyrokiem z 27 lutego 2007 r. w sprawie V Pm 1/06 Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, zasądził od żony powoda G. K. na rzecz (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w B. kwotę 507.503,16 złotych z ustawowymi odsetkami tytułem odszkodowania oraz koszty zastępstwa procesowego w kwocie 5.400 złotych. Powyższy wyrok został zaopatrzony w klauzulę wykonalności przeciwko powodowi, jako małżonkowi dłużniczki, postanowieniem tegoż Sądu z 7 czerwca 2010 r. w sprawie V Pm 1/06 z ograniczeniem jego odpowiedzialności do majątku objętego wspólnością ustawową.

Wyrokiem z 13 października 2011 r., wydanym w sprawie I C 1121/11, Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim rozwiązał przez rozwód związek małżeński Z. K. i G. K..

Wyrokiem z 14 grudnia 2011 r., wydanym w sprawie III RC 360/11, Sąd Rejonowy w Bełchatowie ustanowił z dniem 1 stycznia 2005 r. rozdzielną majątkową między Z. K. a G. K. w miejsce wspólności ustawowej małżeńskiej ustawowej wynikającej z zawarcia związku małżeńskiego.

(...), będące przedmiotem toczącego się postępowania egzekucyjnego, stanowiły majątek wspólny małżonków Z. i G. K. w okresie, w którym powstało roszczenie (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w B., tj. gdy nastąpiło przywłaszczenie przez G. K. środków finansowych Spółdzielni.

Powód pobiera obecnie rentę w wysokości 920 złotych miesięcznie. Mieszka samotnie w domu o powierzchni 160m² zajęтым przez komornika. Koszty utrzymania powoda przekraczają jego dochody, a w utrzymaniu pomaga mu rodzina, u której jest zadłużony na kwotę 3.000 złotych.

W oparciu o powyższe ustalenia Sąd Okręgowy uznał, że powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Przywołując treść art. 840 § 1 k.p.c. w brzmieniu obowiązującym od 5 lutego 2005r. Sąd I instancji stwierdził, że powód nie wykazał w toku postępowania, iż zostały spełnione przesłanki określone w tym przepisie, które pozwoliłyby na uwzględnienie wniesionego przez niego powództwa opozycyjnego. W szczególności powód w żaden sposób nie zakwestionował podstaw, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, ani nie zakwestionował istnienia obowiązku stwierdzonego tytułem wykonawczym. Powód nie wykazał również, że po powstaniu tytułu wykonawczego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane. Zdaniem tego Sądu, załączone przez powoda do pozwu dokumenty, to jest wyrok rozwodowy z 13 października 2011r., wydany przez Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, jak również wyrok Sądu Rejonowego w Bełchatowie z 14 grudnia 2011 r. ustanawiający rozdzielną majątkową między małżonkami Z. i G. K., nie zmieniają jego sytuacji w toczącym się postępowaniu egzekucyjnym i w tym zakresie należy podzielić argumentację podniesioną przez stronę pozwaną.

Sąd podkreślił, że poza sporem jest, iż nieruchomości, będące przedmiotem toczącego się postępowania egzekucyjnego, stanowiły majątek wspólny małżonków Z. i G. K. w okresie, w którym powstało roszczenie (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w B.. Przywłaszczenie środków finansowych Spółdzielni przez G. K. nastąpiło bowiem w okresie, kiedy nie była jeszcze zniesiona wspólność ustawowa małżeńska między małżonkami K.. Zdaniem tego Sądu, zniesienie wspólności ustawowej małżeńskiej nie ma skutku wstecznego i nie może tym samym pozbawiać wierzyciela możliwości zaspokojenia z majątku wspólnego małżonków, jeżeli zniesienie to nastąpiło już po nadaniu klauzuli

wykonalności przeciwko współmałżonkowi. Bez znaczenia w tej sytuacji jest sposób ustania ustroju małżeńskiej wspólności, a wobec tego także późniejsze orzeczenie rozwodu, a nawet już dokonanie podziału majątku wspólnego. Nie może bowiem ustanie wspólności majątkowej i zniesienie współwłasności pozbawiać wierzyciela nabytych już przez niego praw. Nie ulega przy tym kwestii, iż nieruchomości, która weszła w skład majątku wspólnego przed datą ustanowienia rozdzielności, stanowi w dalszym ciągu składnik tego majątku.

Sąd Okręgowy podniósł, że klauzula wykonalności przeciwko powodowi jako małżonkowi dłużniczki G. K. została nadana postanowieniem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z 7 czerwca 2010 r., postępowanie w przedmiocie zniesienia wspólności ustawowej małżeńskiej powód zainicjował dopiero w sierpniu 2011 r., a rozwód między małżonkami K. został orzeczony w październiku 2011 r. Powyższe, w ocenie Sądu I instancji, pozwala zasadnie przyjąć, że wskazane wyżej postępowania, a także złożony w sprawie niniejszej pozew o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego, mają na celu uniknięcie odpowiedzialności za dług oraz utrudnienie prowadzenia albo chociaż przedłużenie toczącego się postępowania egzekucyjnego.

Z tych też względów Sąd Okręgowy, uznając że nie zachodzą wskazane w przepisie art. 840 § 1 k.p.c. przesłanki pozwalające na uwzględnienie powództwa opozycyjnego, orzekł o jego oddaleniu.

Sąd na podstawie art. 102 k.p.c. nie obciążył powoda kosztami postępowania, w tym kosztami zastępstwa procesowego, mając na uwadze jego ciężką sytuację majątkową i osobistą.

Apelację od powyższego rozstrzygnięcia złożył powód zarzucając sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego materiału dowodowego poprzez bezpodstawne przyjęcie, że zniesienie wspólności ustawowej małżeńskiej nie ma skutku wstecznego i nie może tym samym pozbawiać wierzyciela możliwości zaspokojenia z majątku wspólnego małżonków, jeżeli zniesienie to nastąpiło już po nadaniu klauzuli wykonalności przeciwko współmałżonkowi oraz bezpodstawne przyjęcie, iż zarówno postępowanie rozwodowe, jak i wprowadzające rozdzielność majątkową oraz pozew w niniejszej sprawie, mają na celu uniknięcie odpowiedzialności za dług oraz utrudnienie czy też przedłużenie postępowania egzekucyjnego. Skarżący nadto zarzucił, że wyrok narusza również zasady współżycia społecznego, gdyż to nie on popełnił przestępstwo, a zatem nie może ponosić odpowiedzialności za postępowanie byłej żony.

Wskazując na powyższe zarzuty powód wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez uwzględnienie powództwa w całości.

W odpowiedzi na apelację strona pozwana wniosła o jej oddalenie i zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów postępowania odwoławczego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Zażalenie na zawarte w punkcie drugim wyroku rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zaskarżyła zażaleniem pozwana Spółdzielnia, zarzucając niewłaściwe zastosowanie art. 102 k.p.c. poprzez przyjęcie, iż zachodzą podstawy do zwolnienia powoda od ponoszenia kosztów postępowania.

Wskazując na powyższe pozwana Spółdzielnia wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku w pkt 2 poprzez obciążenie powoda kosztami postępowania w sprawie, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych, ewentualnie o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Piotrkowie Trybunalskim do ponownego rozpoznania oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelację należy uznać za zasadną.

Przede wszystkim należy podnieść, że przedmiotowe powództwo winno być rozpoznane w oparciu o przepis art. 840 § 1 k.p.c. w brzmieniu sprzed nowelizacji wprowadzonej ustawą z 17 czerwca 2004 r. o zmianie ustawy – Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2004r., Nr 162, poz. 1691). Stosownie bowiem do treści art. 5 ust. 5 pkt 2 tej ustawy przepisy dotychczasowe stosuje się do wyłączenia lub ograniczenia odpowiedzialności

majątkiem wspólnym za zobowiązanie jednego małżonka powstałe przed wejściem ustawy w życie. Zgodnie zaś z ust. 6 tego artykułu, jeżeli roszczenie powstało przed wejściem w życie ustawy, egzekucję prowadzi się według przepisów dotychczasowych. Za chwilę decydującą zatem o stosowaniu tak w postępowaniu klauzulowym, jak i w postępowaniu egzekucyjnym przepisów wprowadzonych ustawą nowelizującą należy uznać dzień powstania roszczenia rozumianego jako roszczenie materialnoprawne. Taki pogląd wyraził również Sąd Najwyższy w uchwale z 17 września 2008r. w sprawie III CZP 77/08 (OSNC 2009/7-8/114) stwierdzając, że jeżeli zobowiązanie dłużnika pozostającego w ustroju ustawowej wspólności majątkowej małżeńskiej powstało przed wejściem w życie ustawy z 17 czerwca 2004r. o zmianie ustawy – Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw, do postępowania o nadanie klauzuli wykonalności przeciwko małżonkowi dłużnika stosuje się przepisy kodeksu postępowania cywilnego w brzmieniu sprzed tej nowelizacji. Takie rozumowanie, poza zapewnieniem synchronizacji pomiędzy materialnoprawnymi zasadami odpowiedzialności utrzymanymi w mocy przez art. 5 ust. 5 ustawy nowelizującej i przepisami procesowymi, zapewnia ochronę praw nabytych przez wierzyciela, zgodnie z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z 10 kwietnia 2006r., w sprawie SK 30/04 ((...) Zb.Urz. 2006, nr 4, poz. 42), w którym Trybunał wyjaśnił, że zasada zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa nakazuje ustawodawcy należyte zabezpieczenie “interesów w toku”, a zwłaszcza należytą realizację uprawnień nabytych na podstawie poprzednich przepisów. Z analogicznych przyczyn w niniejszej sprawie zastosowanie znajdują przepisy art. 41 k.r.o. w brzmieniu obowiązującym do daty wejścia w życie przepisów w/w ustawy nowelizującej, tj. do 20 stycznia 2005r.

Zgodnie z art. 840 § 1 k.p.c.- w brzmieniu obowiązującym do 5 lutego 2005r. - dłużnik może w drodze procesu żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia:

- 1/ jeżeli przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności;
- 2/ jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy;
- 3/ jeżeli małżonek, przeciwko któremu sąd nadał klauzulę wykonalności na podstawie art. 747, wykaze, że egzekwowane świadczenie wierzycielowi nie należy się, przy czym małżonkowi temu przysługują zarzuty nie tylko z własnego prawa, lecz i te, z którymi mógł wystąpić jego współmałżonek.

Pierwsza z podstaw wymienionych w w/w przepisie polega na przeczeniu przez dłużnika zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, przy czym dłużnik może się tu powoływać na zdarzenia, które zaszły przed powstaniem tytułu egzekucyjnego, jak i na zdarzenia zaszłe pomiędzy powstaniem tytułu egzekucyjnego, a nadaniem temu tytułowi klauzuli wykonalności. Druga podstawa powództwa uregulowana w § 1 pkt 2 zachodzi, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego, a gdy tytułem jest orzeczenie sądowe – po zamknięciu rozprawy, nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane. Do zdarzeń tych należy zaliczyć m.in.: wykonanie zobowiązania, świadczenie w miejsce wypełnienia, potrącenie, odnowienie, zwolnienie z długu przez wierzyciela, zmiana wierzyciela, trwała i nieprzemijająca niemożliwość świadczenia będąca skutkiem okoliczności, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności, przedawnienie roszczenia, odroczenie wykonania zobowiązania przez wierzyciela oraz rozłożenie spłaty świadczenia na raty, przemijającą niemożliwość świadczenia. Trzecia podstawa powództwa opozycyjnego przewidziana jest dla małżonka dłużnika, przeciwko któremu sąd nadał klauzulę wykonalności na podstawie art. 787 k.p.c. Małżonek taki może oprzeć powództwo o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności na wszystkich trzech podstawach wymienionych w art. 840 § 1 k.p.c., a nie tylko na podstawie z pkt 3. Jeżeli chodzi o zarzuty z własnego prawa małżonka dłużnika, to podstawą powództwa opozycyjnego mogą być m.in. zarzuty ograniczające lub wyłączające odpowiedzialność małżonka dłużnika w sprawach dotyczących zarządu majątkiem wspólnym. W powództwie przeciwegzekucyjnym małżonek dłużnika może zatem podnosić zarzuty, że wierzytelność nie może być dochodzona z majątku wspólnego, gdyż należy do kategorii wierzytelności wymienionych w art. 41 § 2 lub § 3 k.r.o. (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 10.09.2008r., I ACa 743/07, LEX nr 524846).

Odnosząc powyższe na grunt przedmiotowej sprawy należy stwierdzić, że – zgodnie z treścią art. 787 § 2 k.p.c., w brzmieniu przed nowelizacją wprowadzoną ustawą z 17 czerwca 2004r. o zmianie ustawy – Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw – Z. K., jako małżonek dłużnika, mógł wnosić o ograniczenie lub wyłączenie możliwości zaspokojenia się przez wierzyciela z majątku wspólnego, z powołaniem się na okoliczności wskazane w art. 41 § 3 k.r.o. (w brzmieniu sprzed nowelizacji), tj. że ze względu na charakter wierzytelności albo stopień przyczynienia się małżonka będącego dłużnikiem do powstania majątku wspólnego – zaspokojenie z majątku wspólnego byłoby sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. Wprawdzie powód w postępowaniu o nadanie przeciwko niemu klauzuli wykonalności wyrokowi Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z 27 lutego 2007r. nie zgłosił takich wniosków ani nie złożył zażalenia na postanowienie tegoż Sądu z 7 czerwca 2010r. o nadaniu klauzuli wykonalności, to jednak nie wyklucza to możliwości skorzystania przezeń z powództwa przewidzianego w art. 840 k.p.c., jeżeli tylko spełnione zostały przesłanki dla wytoczenia takiego powództwa. Takie stanowisko jest ugruntowane w orzecznictwie Sądu Najwyższego (por. wyrok Sądu Najwyższego z 8 lipca 2005r., II CK 206/05, LEX nr 603855).

W niniejszej sprawie powód, występując o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego, powoływał się na okoliczność, że od 1 stycznia 2005r. – mocą wyroku Sądu Rejonowego w Belchatowie z 14 grudnia 2011r. w sprawie III RC 360/11 - nie pozostaje we wspólności ustawowej z dłużniczką G. K., co wyklucza możliwość prowadzenia egzekucji przeciwko niemu z majątku objętego wspólnością majątkową. W ocenie Sądu Apelacyjnego, błędne jest stanowisko Sądu I instancji, że powód nie wykazał spełnienia przesłanek określonych w art. 840 § 1 k.p.c. Poza sporem jest bowiem, że Sąd Rejonowy w Belchatowie wyrokiem z 14 grudnia 2011r. w sprawie III RC 360/11 ustanowił z dniem 1 stycznia 2005r. rozdzielną majątkową między Z. K. a G. K. w miejsce wspólności małżeńskiej ustawowej. Powstanie rozdzielną majątkową powoduje, że do majątku objętego dotychczasową wspólnością majątkową stosuje się odpowiednio przepisy o współwłasności w częściach ułamkowych (art. 42 k.r.o. w brzmieniu przed nowelizacją wprowadzoną ustawą z 17 czerwca 2004r. o zmianie ustawy – Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw) oraz że majątek ten ulega podziałowi zgodnie z art. 45 i 46 k.r.o. (w brzmieniu przed nowelizacją jak wyżej), powstają zatem odrębne własne majątki małżonków, przy czym każdy z tych majątków obejmuje dotychczasowy majątek odrębny, udział w dotychczasowym majątku wspólnym i wreszcie majątek nabyty od chwili powstania rozdzielną majątkową. Przytoczone skutki ustania wspólności majątkowej nie pozostają zatem bez znaczenia dla wierzycieli. Rozdzielną majątkową powoduje bowiem, że każdy z małżonków odpowiada za długi jedynie swoim majątkiem.

Z mocy art. 365 § 1 k.p.c. orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej, a w wypadkach w ustawie przewidzianych także inne osoby. Orzeczenie prawomocne pociąga zatem za sobą tę konsekwencję, że nikt nie może negować faktu istnienia orzeczenia i jego określonej treści, bez względu na to, czy był czy też nie był stroną w postępowaniu, w wyniku którego zostało wydane orzeczenie, które stało się prawomocne.

Podkreślić należy, iż dokonane przekształcenie ustawowego ustroju majątkowego G. i Z. K. na system rozdzielną zostało dokonane mocą prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Belchatowie, który – z mocy art. 452 k.p.c. w związku z art. 435 § 1 k.p.c. – ma skutek wobec osób trzecich, w tym również wobec wierzycieli. Ponadto skutki zniesienia wspólności majątkowej zostały mocą tego wyroku rozciągnięte na okres poprzedzający orzeczenie o zniesieniu wspólności. Bez znaczenia jest zatem, że wyrok ten zapadł już po nadaniu klauzuli wykonalności przeciwko powodowi, gdyż jego skutki zostały cofnięte w czasie na okres od 1 stycznia 2005r., tj. na okres poprzedzający zarówno wydanie wyroku stanowiącego tytuł wykonawczy, jak i nadanie temu tytułowi klauzuli wykonalności przeciwko Z. K.. Tym samym nietrafne jest stanowisko Sądu Okręgowego, że zniesienie wspólności ustawowej małżeńskiej nie może pozbawiać wierzyciela możliwości zaspokojenia z majątku wspólnego małżonków, jeżeli zniesienie to nastąpiło już po nadaniu klauzuli wykonalności przeciwko współmałżonkowi. Powołane przez Sąd I instancji na poparcie tego poglądu wyroki Sądu Apelacyjnego w Katowicach i Sądu Najwyższego zapadły w odmiennym stanie faktycznym, a zatem nie znajdują zastosowania w okolicznościach przedmiotowej sprawy.

Odnosząc się do podniesionego przez stronę pozwaną zarzutu, że powództwo winno zostać oddalone z uwagi na treść art. 5 k.c., gdyż celem działań podjętych przez powoda i jego małżonkę jest w istocie uniknięcie odpowiedzialności za długi, a przynajmniej utrudnienie prowadzenia skutecznego postępowania egzekucyjnego, należy wskazać, iż niewątpliwie Sąd Rejonowy w Bełchatowie orzekając o zniesieniu wspólności majątkowej powoda i G. K. z mocą wsteczną uznał, że istnieją ku temu ważne powody w rozumieniu art. 52 k.r.o. (art. 54 k.r.o.). Wobec prawomocnego orzeczenia w tym zakresie nie sposób kwestionować, że Sąd ten nie zbadał rzeczywistych motywów wystąpienia przez jednego z małżonków z żądaniem zniesienia wspólności majątkowej, z uwzględnieniem zagrożeń dla interesów osób trzecich, tym bardziej, iż Z. K. – jako powód wystąpienia z żądaniem zniesienia wspólności – podał m.in. prowadzenie postępowania egzekucyjnego. Zarówno doktryna, jak i orzecznictwo dość zgodnie przyjmują dopuszczalność uznania za ważny powód zniesienia małżeńskiej wspólności majątkowej prowadzenie, a nawet samą możliwość prowadzenia, egzekucji z majątku wspólnego, jeżeli ponadto przemawia za tym dobro rodziny lub dobro współmałżonka dłużnika (por. uchwała składu Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z 27 marca 1972r., III CZP 69/70, OSNCP 1973/2/20). Znaczenie dla orzeczenia zniesienia wspólności majątkowej może mieć również charakter wierzytelności czy też przyczyna jej powstania. W tym miejscu należy zauważyć, iż wierzytelność małżonki powoda wobec pozwanej Spółdzielni wynikała z deliktu, tj. z występku polegającego na przywłaszczeniu pieniędzy na szkodę ówczesnego pracodawcy. Brak jest przy tym jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, że powód wiedział, a tym bardziej akceptował działanie żony, wyczerpujące znamiona czynu zabronionego, a także że ze skutków tych działań korzystał. Tym samym Sąd Apelacyjny uznał, że brak jest uzasadnionych podstaw do uznania, że żądanie powoda stanowi nadużycie prawa podmiotowego w rozumieniu art. 5 k.c.

Wobec skutecznego zakwestionowania przez Z. K. podstaw, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności przeciwko skarżącemu, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok i orzekł o pozbawieniu wykonalności w stosunku do powoda tytułu wykonawczego – wyroku Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z 27 lutego 2007r., zaopatrzonego w klauzulę wykonalności przeciwko powodowi postanowieniem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z 7 czerwca 2010r.

Wobec dokonanej przez Sąd Apelacyjny zmiany wyroku Sądu I instancji w całości poprzez uwzględnienie powództwa bezprzedmiotowe stało się zażalenie strony pozwanej na zawarte w punkcie drugim tego wyroku orzeczenie o kosztach postępowania. Dlatego też Sąd Apelacyjny na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. umorzył postępowanie zażaleniowe.